

שמו של הקדוש ברוך הוא הוא טוב, ולא כנגד הרשעים שמבזים אותו בכל יום ואינם עוסקים בתורה. אמר לו, זה יפה, אבל שמעתי דבר מאחורי הכתל, ואני פוחד לגלות. אמרו לו רבי חייא ורבי יוסי, אמר דברך, שתורה אינה ירשה למקום אחד.

אמר להם, יום אחד הייתי הולך ללוד ונכנסתי לעיר, וסמכתי את עצמי אחר כתל אחד, ורבי שמעון בן יוחאי היה באותו הבית, ושמעתי מפיו את הפסוק הזה, אודך לעולם פי עשית. אודך, דוד המלך עליו השלום (לקדוש ברוך הוא) אמרו על אותו עולם אחרון, שהוא עשה שדוד המלך אחוז בו באותו עולם, ובו ירש את המלכות. ואקנה שמך כי טוב - זה הקדוש ברוך הוא ביחוד של העולם הזה שנקרא טוב. מתי נקרא טוב? נגד חסידים. מי הם חסידים?

אלא יש חסד ויש חסד, ואלו נקראו חסדי דוד הנאמנים. וכשחסדי דוד הללו מתמלאים מאותו טוב ששופע של העתיק הקדוש, אזי נקרא היסוד טוב, אזי נמצא להם טוב. שהרי כמו שנמצא שהוא בו, כך הוא מבשם את העולם האחרון הזה, והכל נמצא בכרכה, ועל בן דוד היה מחפה לדרךה הזו שמאירה לעולם הזה שהוא אחוז בה.

הדברים הללו, כך שמעתי אותם, אלא שלא ידעתי מה זה. באו רבי חייא ורבי יוסי ונשקו אותו בראשו. אמר רבי חייא, מי מכסה עיניך בעפר, רבי שמעון בן יוחאי, שאתה במקומך ואתה מרעיש ההרים העליונים, ואפילו צפרי השמים וכלם שמחים בדבוריך. אוי לעולם באותה שעה כשתסתלק ממנו.

חסידיך, הכי הוא ודאי, לקבל אינון זכאין, שמא דקודשא בריך הוא טוב. ולא לקבלי חייביא, דמבזין ליה בכל יומא ולא משתדלי באורייתא. אמר ליה, יאות הוא. אבל מלה שמענא מבתר פותלא, ומסתפינא לגלאה. אמרו ליה רבי חייא ורבי יוסי, אימא מילך, דאורייתא לאו איהו ירותא לאתר חד.

אמר לון, יומא חד הוינא אזיל ללוד, עאלנא למתא, ואסמכנא גרמאי בתר פותלא חד, ורבי שמעון בן יוחאי הוה בההוא ביתא, ושמענא מפומיה האי קרא, אודך לעולם פי עשית. אודך, דוד המלך עליו השלום (לקודשא ברוך הוא) אמרו, על ההוא עולם בתראה, דאיהו עבד דדוד מלכא אחיד ביה בההוא עולם, וביה גרית מלכותא. ואקנה שמך פי טוב, דא קדשא בריך הוא, ביחודא דהאי עלמא דאקרי טוב. אימתי אקרי טוב. נגד חסידים. מאן אינון חסידים.

אלא אית חסד ואית חסד, ואלין אקרוין חסדי דוד הנאמנים. וכד אלין חסדי דוד אתמליין מההוא טיבו דנגידו דעתיקא קדישא, פדין אקרי יסוד טוב. פדין אשתכח טוב לגבפיהו. דהא (ס"א בד אשתכח פמת דאיהו ביה) כמה דאשתכח דאיהו ביה, הכי איהו מבסם להאי עלמא בתראה. וכלא אשתכח בכרכה, ועל דא דוד הוה מחפה להאי דרגא, דנהיר להאי עולם דאיהו אחיד ביה.

מלין אלין הכי שמענא לון, אבל לא ידענא מאי הוא. אתו רבי חייא ורבי יוסי ונשקו ליה ברישיה. אמר רבי (דף כא ע"ב) חייא, מאן חפי עיניך בעפרא רבי שמעון בן יוחאי, דאנת באתרך ואנת מרעיש טורינא עלאי, ואפילו צפורי שמיא וכלא חדאן במלולך ווי לעלמא בההיא שענתא כד תסתלק מניה.